

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216216789
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4216216789.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Q. 5, XXX XX M., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnej: F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX/X, XXX XX N., o vymoženie pohľadávky vo výške XXX,XX eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Er/1234/2016-95 zo dňa 09.06.2022 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu: Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (O.). Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3, § 243d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2022 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 16.09.2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 831,54 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 00416/15 zo dňa 04.12.2015.

2. Vychádzajúc z uvedeného, exekučný súd ako prvé skúmal či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Za týmto účelom súd preskúmal Žiadosť o aktiváciu S. č. XXXXXXXX zo dňa 14.12.2006 (ďalej aj len ako „zmluva o úvere“) uzavretú medzi povinnou a právnym predchodcom oprávneného a rozhodcovskú zmluvu zo dňa 29.08.2013. Predložená zmluva o úvere založila záväzkovo - právny vzťah medzi oprávneným (resp. právnym predchodcom oprávneného), ktorý pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzatváraní predmetných zmlúv vystupoval ako dodávateľ a povinná ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 OZ). Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom nesporné, že záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou je záväzkovým vzťahom zo

spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. OZ.

3. Súd bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné rozhodcovskú zmluvu považovať za platne uzavretú. Formulácia predloženej rozhodcovskej zmluvy totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je v danom prípade odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď je žaloba podaná na rozhodcovský súd oprávneným. Konanie pred rozhodcovským súdom vo väčšine prípadov iniciuje práve veriteľ, ktorý sám zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá na osobitnej listine oddelenej od samotnej zmluvy o úvere neznamena, že bola individuálne dojednaná. Vznik rozhodcovskej zmluvy nevyhnutne vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z listín predložených oprávneným nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Povinná zjavne nebola kvalifikovane poučená o závažných dôsledkoch rozhodcovského konania. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinné od 01.01.2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“) ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoSRK. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom povinná mala možnosť rozhodcovskú zmluvu prijať alebo neprijať. V tejto súvislosti uviedol, že neprijatím rozhodcovskej zmluvy by povinná zároveň neodmietla žiadne iné zmluvné ustanovenia. Povinná mala možnosť si rozhodcovskú zmluvu v pokoji prečítať, porozumieť jej obsahu a vysloviť s ňou súhlas. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoSr/6/2018-188, sp. zn. 2CoE/173/2017 a na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/173/2017, sp. zn. 9CoE/265/2015, sp. zn. 6CoE/17/2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/58/2017, sp. zn. 8CoE/39/2017 a rozhodnutie Najvyššieho údu SR sp. zn. 3MCdo 11/2010. Poukázal na to, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, a tak na dôvažok dodáva nasledovné:

6. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Naposledy bol Exekučný poriadok rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo dňa 16.09.2016, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 00416/15 zo dňa 04.12.2015. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podaním zo dňa 16.09.2016, doručeným súdu dňa 10.10.2016 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 25.11.2020 súd prvej inštancie vydal uznesenie č. k. 5Er/1234/2016-27 zo dňa 25.11.2020, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, pričom odvolací súd uznesením č. k. 12CoE/103/2021-80 zo dňa 11.03.2022 rozhodnutie súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci súd rozhodol opätovne uznesením č. k. 5Er/1234/2016-95 zo dňa 09.06.2022 tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený opätovne odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

8. Podľa rozhodcovskej zmluvy ako rozhodcovský súd bol dojednaný: a) Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, alebo b) Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, IČO: 36577928. Predmetný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok - nevydal súd podľa rozhodcovskej zmluvy, ale Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že je kompetentným orgánom na konanie, keďže boli splnené podmienky stanovené zákonom č. 355/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 78 ods. 3).

9. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, resp. doložka, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.03.2012 v konaní pod sp. zn. 6Cdo 1/2012). Exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.09.2012 v konaní pod sp. zn. 5Cdo 230/2011). V tejto veci súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva uzatvorená dňa 29.08.2013 nezodpovedala zákonným podmienkam zakotveným v § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z predložených listín nie je zrejmé, v akom rozsahu bola povinná adekvátne poučená o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy, či mala reálnu možnosť ich znenie ovplyvniť a či jej bolo aj vysvetlené, čo znamená možnosť voľby v prípade súhlasu, resp. nesúhlasu s touto rozhodcovskou zmluvou. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani nepreukázal listinnými dôkazmi. Ich dojednanie tak nezodpovedalo ustanoveniu § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v tom čase. Veriteľ mal povinnosť predložiť povinnej návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa jej poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v

rozhodcovskom konaní, a tiež jej poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, pretože uvedené informácie neobsahuje ani Dotazník k Dohode o uznaní záväzku, a tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán s dostatočnými informáciami poskytnutými povinnej.

10. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. To znamená, že súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Vzhľadom na to súd prvej inštancie správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).